

Брюксел, 20.5.2020 г.
COM(2020) 535 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

Италия

Доклад, изготвен в съответствие с член 126, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

Италия

Доклад, изготвен в съответствие с член 126, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз

1. ВЪВЕДЕНИЕ

На 20 март 2020 г. Комисията прие съобщение относно активирането на общата клауза за дерогация, предвидена в Пакта за стабилност и растеж. Както е посочено в член 5, параграф 1, член 6, параграф 3, член 9, параграф 1 и член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1466/97 и член 3, параграф 5 и член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1467/97, клаузата улеснява координирането на бюджетните политики в период на драстичен икономически спад. В своето съобщение Комисията излага пред Съвета становището си, че предвид очаквания драстичен икономически спад вследствие на разпространението на COVID-19 настоящите условия позволяват активирането на клаузата. На 23 март 2020 г. министрите на финансите на държавите членки се съгласиха с оценката на Комисията. Активирането на общата клауза за дерогация позволява временно отклонение от плана за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел, при условие че с това не се излага на риск фискалната устойчивост в средносрочен план. Във връзка с корективната част на Пакта за стабилност и растеж Съветът може също така да реши, по препоръка на Комисията, да приеме промяна във фискалната траектория. Общата клауза за дерогация не спира прилагането на процедурите, предвидени в Пакта за стабилност и растеж. Тя позволява на държавите членки да се отклонят от бюджетните изисквания, които обикновено се прилагат, като същевременно дава възможност на Комисията и на Съвета да предприемат необходимите мерки за координиране на политиките в рамките на Пакта.

Данните, които бяха предоставени от италианските органи на 22 април 2020 г. и впоследствие потвърдени от Евростат¹, показват, че дефицитът по консолидирания държавен бюджет на Италия е достигнал 1,6 % от БВП през 2019 г., а брутният консолидиран държавен дълг е възлизал на 134,8 % от БВП. Според програмата за стабилност за 2020 г. Италия предвижда дефицит от 10,4 % от БВП през 2020 г. и дълг в размер на 155,7 % от БВП.

Планираният дефицит за 2020 г. предоставя *prima facie* доказателство за наличието на прекомерен дефицит, както е посочено в Пакта за стабилност и растеж.

Освен това данните за 2019 г. предполагат недостатъчен напредък по целевия показател за намаляване на дълга, което също предоставя доказателства *prima facie* за наличието на прекомерен дефицит съгласно Пакта за стабилност и растеж.

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10294648/2-22042020-AP-EN.pdf/6c8f0ef4-6221-1094-fef7-a07764b0369f>

В този контекст Комисията изготви настоящия доклад. В доклада се анализира изпълнението от страна на Италия на критерия за дефицита и критерия за дълга, установени в Договора. В него се отчитат всички действащи фактори и се обръща необходимото внимание на голямото икономическо сътресение, свързано с пандемията от COVID-19.

Таблица 1. Дефицит по консолидирания държавен бюджет и консолидиран държавен дълг (% от БВП)

		2016 г.	2017 г.	2018 г.	2019 г.	2020 г. COM	2021 г. COM
Критерий за дефицита	Салдо по консолидирания държавен бюджет	-2,4 %	-2,4 %	-2,2 %	-1,6 %	-11,1 %	-5,6 %
Критерий за дълга	Брутен консолидиран държавен дълг	134,8 %	134,1 %	134,8 %	134,8 %	158,9 %	153,6 %
	Разлика спрямо целевия показател за дълга	5,8 %	6,3 %	7,3 %	7,4 %	1290 %	5,7 %

Източник: Евростат, прогноза на Комисията от пролетта на 2020 г.

2. КРИТЕРИЙ ЗА ДЕФИЦИТА

Въз основа на програмата за стабилност за 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет на Италия се очаква да достигне 10,4 % от БВП, което е много над и не е близо до референтната стойност от 3 % от БВП, предвидена в Договора. Планираното надвишаване на референтната стойност по Договора през 2020 г. е изключение, тъй като се дължи на драстичен икономически спад. Като се има предвид въздействието на пандемията от COVID-19, в прогнозата на Комисията от пролетта на 2020 г. се предвижда през 2020 г. реалният БВП да се свие с 9,5 %. Със спада в икономическата активност се очаква да намалее държавните приходи, като същевременно се очаква държавните разходи да нараснат поради разходите за автоматични стабилизатори и ответните мерки на политиката. Прякото отражение върху бюджета на тези мерки се оценява на близо 4,5 % от БВП през 2020 г.

Според прогнозата на Комисията от пролетта на 2020 г. планираното надвишаване на референтната стойност по Договора няма да е временно отклонение, тъй като в нея се предвижда дефицитът да остане над 3 % от БВП през 2021 г.

В обобщение размерът на планирания дефицит за 2020 г. е над и не е близо до референтната стойност по Договора от 3 % от БВП. Планираното надвишаване се счита за изключение, но не и за временно отклонение за целите на Договора и Пакта за стабилност и растеж. Следователно анализът показва *prima facie*, че критерият за дефицита за целите на Договора и на Регламент (ЕО) № 1467/97 не е изпълнен.

3. КРИТЕРИЙ ЗА ДЪЛГА

Между 2018 г. и 2019 г. съотношението на държавния дълг към БВП на Италия се стабилизира на около 134,8 %. По-конкретно, лавинообразното увеличаване на дълга

(1,8 % от БВП през 2019 г., дължащо се на разходи за лихви от около 3,4 % от БВП и растеж на номиналния БВП от 1,2 %) бе компенсирано от номиналния първичен излишък (1,7 % от БВП) и твърде скромния намаляващ дълга ефект на корекцията наличности-потоци.

Предоставените данни показват, че през 2019 г. Италия не е спазила целевия показател за намаляване на дълга (вж. таблица 1), като разликата спрямо показателя е 7,4 % от БВП. С това анализът показва *prima facie*, че въз основа на данните за изпълнението на бюджета за 2019 г. критерият за дълга не е изпълнен.

4. ДЕЙСТВАЩИ ФАКТОРИ

Съгласно член 126, параграф 3 от Договора, ако държава членка не изпълнява изискванията по единия или по двата критерия, Комисията трябва да изготви доклад. Този доклад трябва също така да „взема предвид дали бюджетният дефицит надвишава държавните инвестиционни разходи, както и всички останали съответни фактори, включително средносрочното икономическо и бюджетно състояние на държавата членка“.

Тези фактори са изяснени допълнително в член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1467/97, в който се предвижда, че се отчитат надлежно „всички други фактори, които според съответната държава членка са от значение за цялостната оценка на спазването на критериите за дефицита и за дълга и които държавата членка е представила на Съвета и на Комисията“. По отношение на явното нарушение на критерия за дълга, анализът на действащите фактори е особено необходим, като се има предвид, че динамиката на дълга се влияе в по-голяма степен от фактори извън контрола на правителството, отколкото дефицитът. Това е отразено в член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1467/97, който предвижда, че при оценката на спазването на критерия за дълга се вземат предвид всички действащи фактори, независимо от размера на нарушението. В това отношение, когато се оценява спазването на критерия за дълга, трябва да се отчетат най-малко следните три основни аспекта с оглед на тяхното въздействие върху динамиката и устойчивостта на обслужването на дълга: i) придържане към СБЦ или към плана за корекции за постигането ѝ, ii) изпълнението на структурните реформи и iii) преобладаващите икономически условия.

Както е посочено в член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1467/97, що се отнася до спазването на критерия за дефицита през 2020 г., тъй като съотношението на държавния дълг към БВП надхвърля референтната стойност от 60 % през 2020 г. и двойното условие не е изпълнено — т.е. дефицитът да е близо до референтната стойност и надвишаването над референтната стойност да е временно — тези действащи фактори не могат да бъдат взети предвид при етапите, водещи до вземането на решение за наличието на прекомерен дефицит в Италия.

В настоящата ситуация основен допълнителен фактор, който трябва да се вземе под внимание по отношение на 2020 г., е икономическото отражение на пандемията от COVID-19, което оказва значително въздействие върху състоянието на бюджета и води до твърде несигурни прогнози. Пандемията освен това доведе до активирането на общата клауза за дерогация.

4.1. Пандемията от COVID-19

Пандемията от COVID-19 предизвика сериозно икономическо сътресение, което оказва значително отрицателно въздействие върху целия Съюз. Последниците за растежа на БВП ще зависят от продължителността на пандемията и на мерките, предприети от националните органи и на европейско и световно равнище, за да се забави нейното разпространение, да се защити производственият капацитет и да се подкрепи съвкупното търсене. Държавите членки вече приеха или са в процес на приемане на бюджетни мерки за увеличаване на капацитета на здравните системи и за облекчаване на положението на хората и секторите, които са особено засегнати. Бяха приети също и значителни мерки в подкрепа на ликвидността и други гаранции. При условие че се предостави по-подробна информация, компетентните статистически органи ще проучат дали тези мерки водят до непосредствено отражение върху салдото по консолидирания държавен бюджет или не. Заедно със спада на икономическата дейност тези мерки ще допринесат за значителното повишаване на държавния дефицит и държавния дълг.

4.2 Състояние на икономиката в средносрочен план, включително структурни реформи

Пандемията от COVID-19 и свързаните с нея протиепидемични мерки ще тласнат икономиката на Италия към дълбока рецесия през 2020 г. Това е смекчаващ фактор при оценката на спазването от страна на Италия на критерия за дефицита през 2020 г. По-конкретно, в прогнозата на Комисията от пролетта на 2020 г. се предвижда БВП да намалее с 9,5 % през текущата година, най-вече защото мерките за ограничаване на движението на гражданите доведоха до внезапен спад в частното потребление и рязко свиване на експортните пазари, като сред най-засегнатите сектори е туризмът. Освен това се очаква предприятията да намалят разходите за инвестиции на фона на срива в търсенето, пресушаването на паричните потоци и високата степен на несигурност. През втората половина на 2020 г. се очаква техническо възстановяване, подкрепено от мерките на политиката и последвано от частично възстановяване през 2021 г. При все това макроикономическата прогноза се отличава с изключителна степен на несигурност по отношение на продължителността на пандемията и нейното икономическо отражение.

Освен това преди настоящата криза в Италия вече се наблюдаваше макроикономически спад, като от 2018 г. насам растежът на реалния БВП и дефлаторът на БВП са под 1 %. По-конкретно, растежът на реалния БВП се забави от 1,7 % през 2017 г. до 0,8 % през 2018 г. и до 0,3 % през 2019 г., спадайки по този начин под потенциалния растеж през миналата година (0,6 %), тъй като забавянето на световната търговия се отрази на икономиката и беше допълнително повлияно от слабото вътрешно търсене. Дефлаторът на БВП на свой ред се увеличи от 0,7 % през 2017 г. на 0,9 % през 2018 г. и остана стабилен през 2019 г. Като цяло може да се твърди, че трайният макроикономически спад в Италия, чийто ръст на номиналния БВП е под 2 % от 2018 г. насам, отчасти обяснява голямата разлика с целевия показател за намаляване на дълга през 2019 г.

В своя доклад за държавата от 2020 г.² Комисията прецени, че Италия е постигнала известен напредък в изпълнението на специфичните за всяка държава препоръки за 2019 г., което може да се счита за допълнителен смекчаващ фактор. По-конкретно, Италия постигна значителен напредък в борбата с отклонението от данъчно облагане, включително чрез по-широкото въвеждане на задължителното използване на електронни плащания. Италия постигна известен напредък, като гарантира, че активните политики по заетостта и социалните политики са ефективно интегрирани и достигат до уязвимите групи, съсредоточи свързаната с инвестициите икономическа политика върху научните изследвания и иновациите и качеството на инфраструктурата, повиши ефективността на публичната администрация, стимулира реструктурирането на счетоводния баланс на банките и подобри небанковото финансиране за по-малките и иновативните предприятия. От друга страна, Италия отбеляза ограничен напредък по отношение на изместването на данъчната тежест от труда, намаляването на данъчните разходи и реформирането на кадастралната система, противодействието на недекларирания труд, подкрепата за участието на жените на пазара на труда, подобряването на образователните резултати, включително чрез подходящи и целенасочени инвестиции и насърчаване на повишаването на уменията, намаляването на продължителността на гражданските съдебни процеси чрез прилагане и рационализиране на процесуалните правила, както и на повишаването на ефективността на борбата с корупцията, като проведе реформа на процесуалните правила с цел намаляване на продължителността на наказателните производства. В същото време Италия не постигна никакъв напредък по отношение на намаляването на дела на пенсиите за старост в публичните разходи с цел да освободи средства за други социални и стимулиращи растежа разходи, нито по отношение на премахването на ограниченията пред конкуренцията, включително посредством ново годишно законодателство в областта на конкуренцията.

4.3 Състояние на бюджета в средносрочен план, включително държавни инвестиции

Номиналният дефицит намаля от 2,2 % от БВП през 2018 г. до най-ниското регистрирано досега равнище от 1,6 % през 2019 г. Това намаление е свързано с положителната динамика на приходите, подкрепена от мерките на политиката, приети от правителството, като тези за борба с отклонението от данъчно облагане, и устойчивия пазар на труда. Според изчисленията публичните инвестиции са нараснали от около 2,1 % от БВП през 2018 г. до близо 2,3 % през 2019 г., което е повече от дефицита по консолидирания държавен бюджет, отчетен през 2019 г.

На 13 юли 2018 г. на Италия бе препоръчано да гарантира, че номиналният темп на растеж на първичните държавни разходи, след приспадане на дискреционните мерки по отношение на приходите и еднократните мерки, няма да надвиши 0,1 % през 2019 г. („целевия показател за разходите“), което съответства на корекция на структурното

² Вж. Работен документ на службите на Комисията SWD(2020) 511 final, 26.2.2020 г., *Доклад за Италия за 2020 г., включващ задълбочен преглед относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси.*

салдо от 0,6 % от БВП³. Въз основа на данните за изпълнението на бюджета и прогнозата на Комисията ръстът на разходите надвишава целевия показател. След като се извади отклонението от 0,18 % от БВП, предоставено съгласно клаузата за необичайни събития, от изискването на предпазната част на ПСР⁴, това води до отклонение от препоръчания план за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел от 0,4 % от БВП, което е знак за *известно* отклонение през 2019 г. и за *значително* отклонение през 2018 г. и 2019 г., взети заедно. Структурното салдо се подобри с 0,8 процентни пункта от БВП през 2019 г., което предполага (след като се вземе предвид клаузата за необичайни събития) *спазване* на препоръчаната корекция за постигане на средносрочната бюджетна цел както през 2019 г., така и през 2018 г. и 2019 г., взети заедно.

Разликата между двата показателя се дължи главно на извънредните приходи (0,5 процентни пункта от БВП) и промяната на разходите за лихви (0,3 процентни пункта от БВП). Първият фактор е свързан с голямо увеличаване на публичните приходи въпреки слабия растеж на реалния БВП, което се обяснява с положителната динамика на пазара на труда, свързана в голяма степен с постоянните трудови договори⁵ и, в по-малка степен, с важните мерки на политиката за борба с отклонението от данъчно облагане (напр. електронно фактуриране, електронно изпращане на квитанции и преразгледана методология за оценка на доходите на данъкоплатците), чието дискреционно въздействие е все още трудно да се оцени. Другият фактор се дължи на по-ниската средна доходност по държавните облигации през 2019 г. в сравнение с 2018 г., което може да се счита и за резултат от положителното възприемане от страна на пазара на бюджетните мерки, приети от Италия през декември 2018 г. и юли 2019 г. след диалог с Комисията. Предвид структурния характер на по-положителната динамика на приходите в сравнение с очакваното въз основа на динамиката на реалния БВП, цялостната оценка подчертава, че няма убедителни доказателства, че Италия се е отклонила значително от препоръчания план за корекции за постигане на средносрочната бюджетна цел през 2019 г. и през 2018 г. и 2019 г., взети заедно.

В програмата за стабилност е представена информация за съществените мерки за овладяване на пандемията и за подпомагане на икономиката. В нея прякото отражение върху бюджета на тези мерки за подпомагане се оценява на близо 4,5 % от БВП през 2020 г. На последно място, въпреки продължаващата несигурност относно средносрочните фискални перспективи, в програмата за стабилност се посочват

³ Препоръка на Съвета от 9 юли 2019 г. относно националната програма за реформи на Италия за 2019 г. и съдържаща становище на Съвета относно програмата за стабилност на Италия за 2019 г. (ОВ С 301, 5.9.2019 г., стр. 69).

⁴ В своята програма за стабилност за 2019 г. Италия поиска отклонение в размер на 0,2 % от БВП през 2019 г. съгласно клаузата за необичайни събития поради бюджетното отражение на извънредната поддръжка на пътната мрежа след рухването на моста Моранди в Генуа и на превантивния план за ограничаване на хидрогеоложките рискове вследствие на неблагоприятни метеорологични условия. В своя проект на бюджетен план за 2020 г. Италия коригира сумата до 0,18 % от БВП. В програмата за стабилност за 2020 г. се потвърждава сумата от 0,18 % от БВП за 2019 г. (от които 1,9 милиарда евро за поддръжката на пътната мрежа и 1,3 милиарда евро за хидрогеоложкия риск).

⁵ През 2019 г. общият брой на наетите лица е нараснал с 0,9 %, като около 90 % от това увеличение е свързано с увеличаването на броя на постоянните трудови договори. Тази динамика се обяснява отчасти с приетия през ноември 2018 г. указ на правителството, с който бяха наложени по-строги условия за временните договори. В същото време през 2019 г. националните заплати се увеличиха със средно 1,3 %.

основните характеристики на една по-дългосрочна стратегия за намаляване на държавния дълг след най-високото досега равнище от 155,7 % от БВП, предвидено за 2020 г. По-конкретно в нея се предвижда съотношението на дълга към БВП да започне да намалява още през 2021 г., достигайки 152,7 %, като част от „многогодишно усилие за запазване на фискалната устойчивост в рамките на стратегията за справедливо и устойчиво развитие от социална и екологична гледна точка“. В този контекст органите подчертават, че след настоящото сътресение италианската икономика ще се нуждае от период, през който растежът да се възобнови без контрапродуктивни данъчни консолидации, като същевременно се установи устойчива стратегия за намаляване на дълга въз основа на първично салдо в излишък и на увеличаване на потенциала на Италия за растеж на фона на амбициозни публични и частни инвестиции.

4.4. Равнище на държавния дълг в средносрочен план

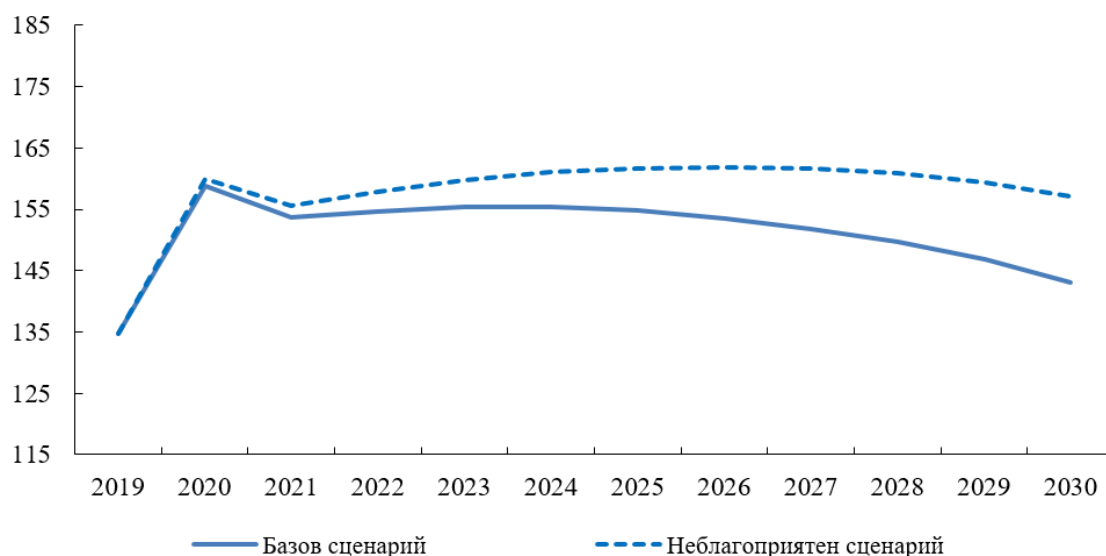
Между 2016 г. и 2019 г. консолидираният държавен дълг се задържа на стабилно като цяло равнище от близо 134,8 % от БВП, тъй като увеличаването на дълга, дължащо се на разходите за лихви (въпреки низходящата тенденция) и корекциите наличности-потоци, беше до голяма степен компенсирано от постигането на трайни резултати при номиналните първични излишъци и ниския, но положителен растеж на номиналния БВП. Според прогнозата на Комисията от пролетта на 2020 г. консолидираният държавен дълг на Италия се очаква да нарасне от 134,8 % от БВП през 2019 г. на 158,9 % през 2020 г., което отразява главно динамиката на БВП, като се очаква първичното салдо да стане отрицателно едва за втори път от въвеждането на еврото насам.

Анализът на устойчивостта на обслужването на дълга, актуализиран въз основа на прогнозата на Комисията от пролетта на 2020 г., потвърждава, че независимо от рисковете обслужването на дълга на Италия остава устойчиво в средносрочен план, като се отчитат също важните смекчаващи фактори, като профила на държавния дълг и външната позиция⁶. По-конкретно, макар и задлъжнялостта да се влоши в резултат на текущата криза с COVID-19, съотношението на дълга към БВП в базовия сценарий се предвижда да следва устойчива (низходяща) траектория в средносрочен план (графика 1)⁷.

⁶ Голяма част от дълга на Италия се емитира при фиксирани лихвени проценти, а средният му матуритет се увеличи през последните години до около 8 години, което намалява ефекта от потенциалното покачване на разходите за финансиране и ограничава рисковете от подновяване. Притежаваният от резиденти голям дял от държавния дълг и стабилното развитие на ликвидните буфери също допринасят за устойчивостта на обслужването на дълга спрямо колебанията на световните пазари. Нетната международна инвестиционна позиция на Италия, която се доближава до салдото през последните няколко години, също представлява смекчаващ фактор. Въпреки това съществува известна степен на несигурност, дължаща се на рисковете на условните пасиви, произтичащи от частния сектор, включително възможното прибягване до държавни гаранции за предприятията и самостоятелно заетите лица по време на настоящата криза с COVID-19.

⁷ Базовият сценарий се основава на прогнозата на Комисията от пролетта на 2020 г. След 2021 г. се допуска постепенно коригиране на фискалната политика в съответствие с рамките на ЕС за икономическа и фискална координация и надзор. Растежът на реалния БВП се прогнозира в съответствие с т.нар. методика „T+10“ на Комитета за икономическа политика/Работната група за разликата между фактическия и потенциалния БВП. По-специално (действителният) растеж на реалния БВП се определя от неговия потенциален растеж и зависи от всяка допълнителна бюджетна корекция

Графика 1: Съотношение на държавния дълг към БВП, Италия, % от БВП

Източник: службите на Комисията

4.5 Други фактори, изтъкнати от държавата членка

На 15 май 2020 г. италианските органи изпратиха писмо с действащите фактори в съответствие с разпоредбите в член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1467/97. Анализът, представен в предходните раздели, вече обхваща в голяма степен основните фактори, изложени от органите. Допълнителните фактори, които не са посочени по-горе, са:

- i) структурното салдо през 2019 г., което се подобри повече от поисканото от Съвета, беше подкрепено от мерки на политиката срещу отклонението от данъчно облагане и придружено от голям напредък в областта на социалното приобщаване и увеличаването на публичните инвестиции. Положителната фискална тенденция продължи през първите два месеца на 2020 г.;
- ii) ниският растеж на номиналния БВП през 2019 г., който възпрепятства усилията за намаляване на дълга. Според органите слабите макроикономически резултати на Италия се дължат и на външни фактори и дефлационни механизми в рамките на еврозоната;
- iii) подценяването на застоя в икономиката на Италия въз основа на общоприетата методика, резултатите от която за Италия се смятат за спорни в сравнителен план;

(чрез фискалния мултипликатор). Допуска се, че инфлацията постепенно ще се доближи до 2%. Допусканията за лихвените проценти се определят в съответствие с очакванията на финансовите пазари. При неблагоприятния сценарий се допускат (през целия прогнозен период) по-високи лихвени проценти (с 500 базисни пункта) и по-малък растеж на БВП (с -0,5 процентни пункта) спрямо базовия сценарий.

- iv) относително високата доходност на държавните ценни книжа в сравнение с други големи държави от еврозоната, която според органите е в противоречие с бюджетните резултати на Италия и отчасти се дължи на песимистична оценка на потенциала за растеж на Италия от страна на международните организации;
- v) приоритетът, който се дава на социалното приобщаване в програмата за реформи на Италия за периода 2018—2019 г., също така предвид риска реформите за увеличаване на производителността да подкопаят социалното сближаване;
- vi) планът на правителството да започне да намалява номиналния дефицит с бюджета за 2022 г. в зависимост от макроикономическото развитие до средата на 2021 г. Стратегията за намаляване на дълга ще се опира на структурните реформи, инвестициите и политиките в областта на иновациите, имащи за цел да се увеличи потенциалът за растеж на икономиката в съчетание с подходяща фискална позиция.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Съгласно програмата за стабилност се предвижда дефицитът по консолидирания държавен бюджет на Италия през 2020 г. да се увеличи до 10,4 % от БВП, което е над и не е близо до референтната стойност по Договора от 3 % от БВП. Планираното надвишаване на референтната стойност се счита за изключение, но не и за временно отклонение.

Брутният консолидиран държавен дълг на Италия бе 134,8 % от БВП в края на 2019 г. — значително над посочената в Договора референтна стойност от 60 % от БВП. Италия не спазва целевия показател за намаляване на дълга през 2019 г.

В съответствие с Договора и Пакта за стабилност и растеж в настоящия доклад бяха разгледани и действащите фактори. Както е посочено в член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1467/97, що се отнася до спазването на критерия за дефицита през 2020 г., тъй като съотношението на държавния дълг към БВП надхвърля референтната стойност от 60 % през 2020 г. и двойното условие не е изпълнено — т.е. дефицитът да е близо до референтната стойност и надвишаването над референтната стойност да е временно — тези действащи фактори не могат да бъдат взети предвид при етапите, водещи до вземането на решение за наличието на прекомерен дефицит в Италия. Като цяло анализът показва, че критерият за дефицита, определен в Договора и в Регламент (ЕО) № 1467/1997, не е изпълнен.

Що се отнася до спазването на критерия за дълга през 2019 г., действащите фактори са: i) наблюдаваните макроикономически условия, във връзка с които отчитаното от 2018 г. насам забавяне може да се твърди, че обяснява отчасти голямата разлика на Италия спрямо целевия показател за намаляване на дълга, ii) известен напредък в изпълнението на структурните реформи, които благоприятстват растежа през последните години, и iii) фактът, че няма убедителни доказателства за наличието на значително отклонение от предпазната част на ПСР през 2019 г. и през 2018 г. и 2019 г., взети заедно.

Като цяло изводът от анализа е, че няма достатъчни доказателства за това дали критерият за дълга, определен в Договора и в Регламент (ЕО) № 1467/1997, е спазен или не.